

**Rok
zasväteného života**

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VII./2015

Číslo 44

TÝŽDEŇ ANJELOV

Čaká nás, možno to nazvať - anjelský týždeň. V utorok 29. máme sviatok troch archanjelov sv. Michala, Gabriela a Rafaela a v piatok, rovno na 1. piatok v mesiaci, spomienku na našich anjelov strážcov. Je to dôvod pre mňa sa trochu pri nich pristaviť. Mojou motiváciou je o to viac skutočnosť, že teraz v rámci púte do Ríma sme mali možnosť byť aj na Monte st. Angelo - vrchu sv. Michala, archanjela, ktorý je neďaleko San Giovanni Rotondo, kde pôsobil P. Pio. Na tomto vrchu v jaskyni sa nachádza kostol, ktorý ako jediný funkčný na svete nie je posvätený žiadnym biskupom, či kňazom, práve kvôli tomu, že ho požehnal sám sv. Michal, archanjel. Nechcem sa tu rozpisovať celé dejiny, snáď pripomeniem iba to, že dotknutie sa skaly v danej jaskyni ako aj prinesenie si relikvie - kameňka z danej jaskyne slúži ako prostriedok boja proti zlu - hlavne duchovnému vo mne ako aj potom telesnému podľa Božej vôle. A práve toto sv. Michal archanjel na tejto hore sľubuje. Zaujal ma v tomto smere aj výklad poľského františkána - kňaza v Assisi, ktorý nám práve v bazilike sv. Františka spomínal príklad jedného exorcistu, ktorý pri vyhánaní diabla z človeka priložil kameňok z tohto vrchu na

plece toho posadnutého človeka, ktorého ústami diabol začal nariekať, aký veľký a ťažký balvan má na sebe. Musím sa priznať, že som dotknutý o túto skalú prosil Boha a sv. Michala, aby ma oslobili od všetkého zlého, čo je vo mne. Michal znamená "kto ako Boh" a preto je na čele nebeského vojska proti diablove. Druhý sviatok našich anjelov strážcov sa týka každého z nás. Každý z nás ho dostáva pri svojom počatí, pričom náš anjel nikoho nemal pred sebou a ani nikoho nebude mať po mne. Má iba mňa. Od počatia po smrť a potom v nebi. Je nám k dispozícii, aby za nás orodoval, prednášal naše prosby, ďakovania a chvály Bohu, aby nás ochraňoval a zároveň aby nás aj viedol skrz dobré vnuknutia. Môžeme mu dať meno, ak chceme, využívať ho a posilať na pomoc našim blízkym, známym a pod. Zároveň ho aj zarmucujeme, ak zle žijeme. No a on prináša pri sv. omši naše obety v podobe krížov, trápení, ale aj dobrých skutkov, ktoré obetujeme na oltár. Anjeli sú tu pre nás, slobodne sa rozhodli slúžiť Bohu a my máme každý deň jedinečnú príležitosť utiekať sa k nim a využívať ich služby v náš prospech dobra, lásky a vzťahu s Bohom.

(Marek Kunder)

Boh počúva naše srdce

modlitbu a obrátiť sa k vďačnejším činnostiam či príjemnejšiemu rozptýleniu. Mnohí ľudia odmietajú modlitbu, vyhýbajú sa samote a tichu, lebo sa boja tejto neodvratnej

MODLITBA A NÁDEJ

Modlitba je skutok nádeje. Je to uznanie, že Boha potrebujeme, že si v životných výzvach nepomôžeme úplne sami, že sa spoliehame na Boha viac než na svojej vlastné schopnosti a zdroje a s dôverou od neho očakávame, čo potrebujeme. Nádej sa v modlitbe vyjadruje, prehľbuje a posilňuje. Skutok nádeje v podstate spočíva v postoji, že uznáme, že sme malí a chudobní pred Bohom, ale s plnou dôverou všetko očakávame od neho. Naša chudoba už nie je problémom, ale šťastím. Modlitbový život nás nevyhnutne vedie k zážitku chudoby, niekedy veľmi bolestnému, no nemusíme sa báť, lebo sa nakoniec ukáže ako veľmi blahodarný. Keď sa rozhodneme vyhradiť si pol hodinu alebo hodinu na tichú osobnú modlitbu v kútiku svojej izby alebo v kostole, niekedy je to prekrásna a presladká chvíľa. Vychutnávame vzácnejšie šťastie, radosť a pokoj, ako nám môže dať celý svet. No nie vždy je to tak. Tento čas modlitby môže byť aj ťažký. Už len tým, že sme sami, v tichu, mimo zvyčajných činností, sme niekedy konfrontovaní so všetkým, čo v našom živote nejde. Na povrch vyplávajú naše biedy, pády a omyly, naša neschopnosť sústrediť sa, naše výčitky svedomia z minulosti, naše obavy z budúcnosti atď. Zoznam môže byť dlhý! Máme ďaleko od toho, aby sme vnímali čas modlitby ako pozitívnu chvíľu, prežívame ho skôr ako bolestnú konfrontáciu so všetkým, čo sa nám v našom živote zdá negatívne. Môže to viesť k malomyseľnosti, pokúšaniu zanechať

konfrontácii so sebou samými, ku ktorej nás modlitba núti. Tento zážitok nám nesmie nahnať strach; je normálny a absolútne potrebný. Modlitba nás neúprosne stavia zoči-voči tomu, čím sme v skutočnosti. Každý človek má svoju tienistú stránku, tú časť seba samého, ktorá sa mu ťažko nesie, zdroj hanby, obviňovania sa, nepokoja: ľudské hranice, psychologickú krehkosť, citové zranenia, spoluúčasť na zle, bezmocnosť, pády rôznej povahy atď. Modlitba nás čoraz hlbšie vovádza do Božieho svetla a ono ako snečný lúč, ktorý prechádza tmavou izbou a ukazuje najmenšie zrnko prachu vo vzduchu, dáva na známosť naše nedokonalosti a náš hriech. Svoju úbohosť, samozrejme, nezažívame len v modlitbe. Celý náš život a ťažké situácie nám dokazujú naše hranice, naše krehkosti, naše rany, naše hriechy. No modlitba zosilňuje uvedomovanie si toho všetkého a núti ku konfrontácii bez možnosti úniku. Čo teda robiť? Najmä nepodliehať panike. Ježiš povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí Neprešiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“ (Mk 2, 17). Naša brána ku spásu spočíva v dvojakom postoji: v pokore a nádeji. Ide o plné precítenie toho, čím som, o prijatie krutého zjavenia svojich hraníc a vín, o ich vyžitie na to, aby sme sa naučili vložiť celú svoju dôveru a nádej len v Boha, a nie vo svoje schopnosti a dobré skutky. „Každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený“ (Lk 18 14).

Týmito slovami nás evanjelium pozýva, aby sme spoznali a úplne prijali svoju biedu, nech je akokoľvek hlboká a znepokojujúca, a hodili sa Bohu do náručia so slepou dôverou v jeho milosrdenstvo a moc. Musíme sa prijať ako celkom úbohí a pretvoriť túto úbohosť na výkrik, očakávanie, neochvejnú nádej. Vtedy nám Boh príde na pomoc. „Úbožiak zavola a Pán ho vyslyšal a vyslobodil ho zo všetkých tiesní“ (Ž 34, 7). Jediná modlitba, ktorú Boh vyslyší, je chudákova. Nie modlitba farizeja, ktorý sa

uspokojuje so sebou samým a so svojimi dobrými skutkami, ktorý ďakuje Bohu, že je lepší než druhí, ale modlitba mýtnika, ktorý sa drží obďaleč, bije sa do prs a hovorí: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ (Lk 18,13). Modlitba, ktorá prechádza nebom, ktorá zasahuje Božie srdce a priťahuje jeho milosť, vyviera z hĺbky našej biedy a hriechu. „Z hlbín volám k tebe Pane; Pane, počuj môj hlas“ (Ž 130, 1-2).

(Dominika Čechová)

Zdroj: Philippe, J.: Modlitba. Škola lásky.

1. čítanie: Nm 11, 25-29

Žalm: Ž 19, 8. 10. 12-13. 14

Ant.: Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce.

2. čítanie: Jak 5, 1-6

Evanjelium: Mk 9, 38-43. 45. 47-48

Krátke zamyslenie na evanjelium:

Neraz v živote narážame na nezrelosť svoju i druhých. Ani cirkvi sa nezrelosť nevyhýba. A tak je možné naraziť na ľudí, ktorí nám dávajú najavo svoju povýšenosť. Ba čo viac, zverenú funkciu si vyhradzuju ako vlastný majetok. Ale Boh nerozdeľuje svoje dary podľa veku, vedomostí či podľa spoločenského postavenia. Volá všetkých bez rozdielu. Možnou odpoveďou na dnešnú výzvu Písma môže byť tiež verš Mk 9,49-50, kde sa hovorí o tom, že máme byť soľou. Soľ bez chuti sa však vyhadzuje do odpadu. Podobne je to s každým, kto namiesto vnútorného obsahu svojho poslania, dáva najavo jeho vonkajšie znaky. Prosme teda Pána, aby naše životy premenil a naplnil chuťou, ktorá je skvelá, či už máme alebo nemáme nejakú rolu či funkciu.

Božie slovo nadnes

Modlitba žaltára a breviára: 2. týždeň

RUŽENCOVÁ BAZILIKA V POMPEJÁCH

Všetko na prvý pohľad vyzerá skôr ako výsmech. Zabudnuté Pompeje, biedny a poškodený obraz, prevoz obrazu na kope hnoja. Boh si však dokáže poslúžiť aj tými najúbohejšími prostriedkami, aby naplnil svoj plán spásy. Boh si vyberá to, čím svet opovrhuje. V Betleheme to bola páchnuca jaskyňa, v Pompejách nič neznamenjajúci obraz prevážaný na kope hnoja. Obraz zavesili v kaplnke a ľudia sa začali pred ním modlievať ruženec.

Čoraz hlasnejšie sa začalo hovoriť, že ten nie veľmi pekný obraz vylieva na modliacich sa rieky milostí. Začalo sa hovoriť o zázrakoch. Tu je prvý z nich: dvanásťročná Clorinda Lucarelli trpela na nevyliciteľnú epilepsiu. Jeden z príbuzných urobil sľub, že ak sa dievčatko uzdraví, pomôže pri stavbe

nového kostola v Pompejách. V okamihu bolo dievča zdravé.

Horlivosť, akú zázrak vyvolal, viedla biskupa k tomu, že posvätil základný kameň pre stavbu nového kostola. Architekt Antonio Cua ponúkol bezplatné vypracovanie projektu a službu pri vedení stavby. Nový kostol bol posvätený 6. mája 1891. Aj obraz nadobudol novú podobu pričinením prof. Federica Maldarelliho z neapolskej Akadémie a Františka Chiariella, ktorý mal veľké skúsenosti s reštaurovaním. Táto maľba dnes visí nad hlavným oltárom baziliky a zobrazuje Pannu Máriu s Dieťaťom Ježišom na kolenách ako podávajú ruženec sv. Dominikovi a sv. Kataríne Sienskej. Od roku 1939 dostala názov Bazilika Panny Márie najsvätejšieho ruženca.

*pokračovanie v nasledujúcom čísle
(Jana Jenčová)*

Podakovanie

Farská púť do Ríma: Chceme poďakovať v prvom rade **Pánu Bohu**, že sa o nás tak staral, že nám dal veľmi, veľmi veľa milosti, doprial túto púť prežiť, živým a zdravým vrátiť sa domov.

Chceme poďakovať **o. Marekovi** za naše duchovné vedenie počas celej púte. Chceme poďakovať **Mgr. Petrovi Bačikovi – CK Prima** za bohaté sprievodné slovo a výber pútnických miest. Chceme poďakovať **o. Petrovi Smutelovičovi**, že sa nás ujal a sprevádzal nás po Vatikáne. Chceme poďakovať pani **Ivetke Šemetkovej z Prievidze**, ktorá už 31 rokov žije v Ríme a 3 dni nám robila tlmočničku. Chceme poďakovať **Ivetke Graziano z Galanty**, ktorá už 21 rokov žije v San Giovanni Rotondo a robila nám sprievodkyňu v tomto meste, kde žil, pôsobil a zomrel páter Pio.

V mene všetkých vďačných pútnikov
Peter Tóth

PRÍBEHY

NEVLASTNÍ BRATIA

Do nášho mesta sa prísťahovala nová rodina s dvoma chlapcami. Keď prišli do škôlky, učiteľka si ich chcela zapísať do svojho zoznamu. Spýtala sa ako sa volajú, koľko majú rokov a kedy sa narodili. Ten smelší povedal: „Máme sedem rokov. Ja som sa narodil 8.apríla 1998 a môj brat 3.mája 1998.“

„Ale to je nemožné!“ povedala zarazená učiteľka.

„Nie je to tak, ako si myslíte,“ ozval sa ten tichší. „Jeden z nás je adoptovaný.“

„A ktorý?“ spýtala sa, aj keď vzápätí jej napadlo, že to asi nie je najlepšia otázka.

Chlapci sa pozreli na seba a usmiali sa. Ozval sa ten smelší. „Kedysi sme sa to spýtali nášho ocka a on nám povedal, že nás má oboch rovnako rád a že si už nepamätá, ktorý bol adoptovaný.“

Vierou v Ježiša Krista sa stávajú adoptovanými bratmi a sestrami – Božími adoptovanými synmi a dcérami. Prostredníctvom Ježiša náš Boh považuje a prijíma za svoje deti a chce nás obdarovať rovnakým dedičstvom ako svojho jediného Syna – Ježiša.

OTEC A SYN

Výtvarník Hubert Herkomer sa narodil v Bavarsku. Jeho otec bol jednoduchý drevorubač, zatiaľ čo mladý Herkomer bol umelecky veľmi nadaný. Keď mal osem rokov, rodina sa presťahovala do Anglicka. Ako mladý umelec, o ktorého talente sa

rozletel chýr do celého sveta, sa rozhodol bývať v Londýne. Onedlho poslal po svojho otca, aby býval s ním. Jeho otec bol pyšný na to, akým slávnym umelcom sa stal jeho syn. Zo žartu občas poznamenal, že toto nadanie zdedil po ňom.

Starý muž sa popri synovi tiež pokúsil niečo tvoriť. Formoval predmety z hliny, ale nikdy sa nevyrovnali dielam, aké urobil jeho syn.

Otec a syn žili spolu a celkom sa im v Londýne darilo. Ako však plynul čas, otec strácal zručnosť a kvalita jeho výrobkov klesala. Niekedy bolo na jeho tvári vidno, aký je sám so seba sklamaný a ako veľmi ho trápi, že sa mu práca nedarí.

Herkomera smútok jeho otca trápil. Rozhodol sa, že mu pomôže. A tak raz večer, keď šiel otec spať, Herkomer zostal hore, aby opravil chyby na otcových výrobkoch. Zaspával s úsmevom na perách a vo vedomí, že zajtra bude mať otec určite radosť.

Na druhý deň otcovi veľmi dobre padlo, keď od ľudí počul slová chvály na svoje výrobky. Vrátilo mu to vedomie vlastnej hodnoty a pocit dobre vykonanej práce. Hubert Herkomer vedel, že dôstojnosť a zdravá hrdosť je to jediné, čo otcovi zostalo v jeho starobe, preto nechcel dovoliť, aby to stratil.

Možno sa ti niekedy bude zdať, že tvoj otec už nie je taký zručný a šikovný ako kedysi a že ty vieš urobiť všetko lepšie a rýchlejšie. Nezabudni však, že čím je tvoj otec starší, tým viac potrebuje tvoju úctu, rešpekt a ocenenie.

Otec je človek, ktorý vymenil bankovky vo svojej peňaženke za fotografie svojich najbližších.

Anonym

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Život je zaujímavý

Na Národnom pochode za život oslávilo radosť zo života 70 - 85 tis. ľudí

Bratislava 20. septembra (TK KBS) V Bratislave dnes oslávilo radosť zo života 70 - 85 tisíc ľudí. Vyplýva to z odhadov organizátorov. Na Národný pochod za život, ktorý sa konal po druhýkrát v histórii Slovenska, ich do hlavného mesta pozvala Konferencia biskupov Slovenska (KBS). Pridali sa k nej rôzne ďalšie spoločenstvá, organizácie, cirkvi a jednotlivci. Spolu sa stotožnili s potrebou chrániť ľudský život od verejným pochodom vyjadrili túžbu po spoločenskej zmene, ktorá by sa prejavila v ochrane života každého človeka – od počatia po prirodzenú smrť. Zvláštnu pozornosť tento krát venovali situácii tehotných mamičiek v ťažkostiach a tomu, ako im vieme pomáhať. Masovej akcii predchádzal päťdňový sprievodný program v celom meste, zložený z desiatok aktivít duchovného, kultúrneho i intelektuálneho charakteru. Navštívilo ho sedem až osem tisíc ľudí.

Svätý Otec začal šesťdňovú návštevu Spojených štátov amerických

USA 23. septembra (RV) Pápež František začal šesťdňovú návštevu Spojených štátov amerických. Po Kube, v ktorej strávil uplynulé dni, sa tak začala druhá etapa jeho cesty. Počas nej navštívi Washington, New York vrátane sídla OSN a Filadelfiu, kde sa zúčastní na vyvrcholení 8. svetového stretnutia rodín. Počas letu z Havany do Washingtonu odpovedal pápež František na otázky novinárov k jeho predchádzajúcim štyrom dňom stráveným na Kube.

vatikánsky hovorca páter Federico Lombardi SJ pápež je teraz pripravený reagovať na globálne otázky, ako to už aj urobil vo svojej encyklike Laudato sí a ako to robí aj počas aktuálnej cesty. Pápež podľa jeho slov prichádza do USA po prvýkrát ako niekto, kto bude hovoriť, ale zároveň sa aj učiť, bude to „skúsenosť stretnutia“.

(dodal František Sokyra)

pochod za život

Farské oznamy

V ČASE OD 28.09.2015 DO 04.10.2015

Upratovanie kostola: : Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň už prosíme nasledujúce rodiny: **rod. Demčákovu, rod. Žulovu, rod. Kmeťovu - Kukučinovu ul.** Upratuje sa v **sobotu** ráno po sv. omši o **9⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od **4.10. – 10.10.** vedie modlitby pred sv. omšami **p. Anna Moskaľová.**

Pobožnosť sv. ruženca: Dnes poobede pobožnosť sv. ruženca bude o **14³⁰** v novom kostole.

Nácvik detského speváckeho zboru: Pozývam všetky decká na nácvik detského speváckeho zboru na budúcu sobotu klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre.

Sv. spoveď: Keďže je prvopiatkový týždeň, tak bude možnosť sv. spovede každý deň 1,5 hod. pred večernými sv. omšami od pondelka do piatku. Zároveň pri ranných sv. omšiach podľa potreby.

Sv. spoveď chorých: Chorých budeme navštevovať v **piatok** klasicky od **8⁰⁰**. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Detské sv. omše: Zároveň v tomto týždni spúšťame detské sv. omše, na ktoré pozývam všetky deti, ktoré majú záujem. Rovnako pri tejto sv. omši požehnáme všetky školské pomôcky od školských tašiek až po perá a ceruzky, ktoré si donesiete do kostola. Takže sa tešíme na prvé spoločné stretnutie po prázdninách.

Nahlasovanie detí na 1. sv. prijímanie: Zároveň chcem poprosiť všetky deti, ktoré v tomto šk. roku chcú ísť na 1. sv. prijímanie v našej farnosti, aby sa prišli nahlásiť. Tlačivo na vyplnenie si bude možné vyzdvihnúť v sakristii alebo na fare od stredy.

Mládežnícke sv. omše: Všetkých mladých pozývam na mládežnícke sv. omše, ktoré začneme takisto v tomto týždni, budú v piatky, teraz večer o **18³⁰**. Všetci ste srdečne pozvaní.

Nahlasovanie mládeže na sv. birmovania: No a takisto chcem poprosiť všetkých mladých, ktorí chcú ísť na sviatosť birmovania v našej farnosti a absolvovať tu prípravu, aby boli takí dobrí sa zastaviť po prihlášku, ktorú nájdete v sakristii alebo na fare alebo na našej farskej webovej stránke od piatku. Príprava bude trvať opäť 1,5 roka a prihlásiť sa môžu všetci, ktorí sú na stredných školách. Bude na to čas 2 týždne a potom by sme spustili prípravu.

Rozpis lektorov:

27. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. - **P. Bindasa**, 10.00 hod. - **rod. Onderkova**, 18.30 hod. - **rod. Hudákova.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 28.09.2015 DO 04.10.2015

PONDELOK	28.09.2015	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) <i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 19 ¹⁵
UTOROK	29.09.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T+K) <i>Sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjelov (sviatok)</i>
STREDA	30.09.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T) Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>detská</i> <i>Sv. Hieronyma, kňaza a učiteľa Cirkvi (spomienka), Úcta k bl. sr. Zdenke</i>
ŠTVRTOK	01.10.2015	<i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T+K) <i>Sv. Terézie z Lisieux, panny a učiteľky Cirkvi (spomienka)</i>
PIATOK	02.10.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T) Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>mládežnícka</i> <i>Svätých anjelov strážcov (spomienka)</i> <i>1. piatok v mesiaci k úcte BSJ</i>
SOBOTA	03.10.2015	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 18³⁰ (T)
NEDEĽA	04.10.2015	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ <i>výmena tajomst.</i> Sv. omša: 18³⁰ (T) <i>starý kostol</i> 27. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Svojej sestre napísala: „Ak sa chceš stať svätou, nemaj iný cieľ, ako robiť Ježišovi radosť v maličkostiach!“ (sv. Terézia z Lisieux)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.